

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Vliv volného času na životní spokojenost příslušníků vojenské policie

Autor práce: Bc. Peter Forró

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: mjr. Mgr. Tomáš Adámek

Datum: 29. 6. 2019

Úvod

Autor předkládá diplomovou práci, která tematicky spadá do oblasti psychologie zdraví. Snaží se v ní zmapovat dopady volného času u velmi specifické cílové skupiny příslušníků Armády České republiky na jejich spokojenost v životě. Práce má z metodologického hlediska explorační (zkoumá možné vazby mezi jevy, výstupem je definovaná hypotéza pro další výzkum) i konfirmační charakter (ověřuje hypotézy).

Formální stránka práce

Práce odpovídá svým rozsahem zadání. Text má ucelenou strukturu vědecké práce.

Oceňuji obsahovou vyváženost teoretických kapitol. Žádná s teoretických kapitol svým rozsahem výrazně nevybočuje od ostatních. V teoretické části by se autor mohl oprostít od přesných slovníkových definic odborných poznatků citovaných autorů a zkusit odborné koncepty více definovat svými slovy.

V kapitolách zaměřených na kvantitativní empirický výzkum se autor snaží dodržovat zvyklosti vědeckého textu v obsahové náplni jednotlivých kapitol a jejich pořadí. Dále také pečlivě cituje odborné zdroje.

Jazyková stránka práce

Práce má standardní jazykovou úroveň. Je v ní pár drobných překlepů, které zde podle mého soudu není třeba konkrétně vyjmenovávat.

Obsahová stránka práce

V 1. kapitole, ve které autor popisuje fungování Armády České republiky a Vojenské policie, jsem zaznamenal jeden obsahový nedostatek. U Armády České republiky uchazeči i příslušníci procházejí psychologickým určováním osobnostní způsobilosti. Autor tuto skutečnost uvádí pouze u podmínek výběru k Vojenské policii. Vzhledem k tomu, že mezi sebou porovnává fungování Armády České republiky a Vojenské policie, tak si myslím, že by v tomto tématu bylo potřeba jít více do hloubky. Tedy nezmínit pouze, že se toto psychologické vyšetření provádí a je u Vojenské policie komplexnější. Jak se provádí u Armády České republiky. V jakém směru je u Vojenské policie komplexnější a jak jsou v něm sledována (nebo nesledována) zkoumaná témata životní spokojenosti (popř. kvality života). Dále by zde mělo být uvedeno,

jakým způsobem psychologická služba obecně u Armády České republiky i u Vojenské policie se snaží podporovat životní spokojenost (popř. kvalitu života) u svých příslušníků.

V 2. kapitole by podle mého názoru bylo potřeba se ještě rozepsat o konceptu well-beingu, o kterém se autor letmo zmiňuje ve 3. kapitole. Chtěl bych ocenit přesně citované oblasti životní spokojenosti od Fahrenberga a kol. a Barretta a Murka. Autor ve 3. kapitole správně poukazuje na náročnost definování pojmu kvality života.

Líbí se mi, že se autor snažil dohledat odborné zdroje i z prostředí ozbrojených složek, a to včetně vlastní bakalářské práce zaměřené na podobné téma. Doporučoval bych vzhledem ke zkoumané cílové skupině zapátrat ještě v psychologických a sociologických výzkumech policistů. Například jsou uvedeny v publikaci Ellen Kirschmannové Život s policajtem. Byla jich učiněna celá řada a jistě se některé z nich týkaly i oblasti životní spokojenosti.

K empirické části výzkumu mám několik kritických připomínek:

1) Je velká škoda, že autor nepoužil nějakou standardizovanou psychodiagnostickou metodu na zjištění životní spokojenosti (popř. kvality života) u sledované specifické (a tím z výzkumného hlediska zajímavé) cílové skupiny. Mohl by pak podle užití metody porovnat v diskusi výsledky z jiných výzkumů, které ji také použily. Tím by se posílil explorační charakter celé práce, protože by mohl třeba jako jeden z výstupů práce naformulovat hypotézu pro budoucí výzkum například typu: „Proč jsou příslušníci Vojenské policie spokojenější než příslušníci jiné cílové skupiny (např. zdravotní sestry, onkologičtí pacienti, atd.)?“ Lépe by se poté mohl také autor v diskusi zamyslet nad tím, proč jsou příslušníci Vojenské policie tak spokojeni, jak v jeho dotazníku uvedli.

2) Tím, že autor použil pouze jednu výzkumnou metodu, kterou byl jeho vlastní dotazník, tak se výrazně připravil o možnost využití tzv. induktivních statistických procedur (procedury hledající vztahy mezi různými jevy při porovnání např. průměrů, rozptýlů analyzovaných dat – např. korelace, regresní analýza). Svým způsobem mu zbyly pouze deskriptivní statistiky (průměry, procenta).

3) Když už autor zůstal pouze u deskriptivních statistik, je opět velká škoda, že autor si nerozdělil svůj poměrně veliký a solidně sebraný výzkumný vzorek 100 příslušníků Vojenské policie. Doporučil bych mu rozdělit vzorek například podle pohlaví, dojíždění za prací (jako potenciální prediktor rizikového chování) nebo délka služby u Vojenské policie. Možná by se ve výsledcích objevila nějaká variabilita. Možná nikoli. Obojí by z výzkumného hlediska bylo zajímavé.

4) Z metodologického hlediska je podle mého názoru sporné, aby byla zkoumaná osoba prohlášena za životně spokojenou poté, co v dotazníku jednou kladně odpoví na shodně formulovanou otázku. A na základě takto získaných dat potvrzovat výzkumné hypotézy.

Autora bych požádal, aby při obhajobě zaujal stanovisko k těmto podnětům:

1) Jak psychologická služba u Armády České republiky (popř. Vojenské policie) podporuje životní spokojenost a kvalitu života svých příslušníků v jiné než psychodiagnostické oblasti?

2) Stručně představit komisi jeden psychologický výzkum policistů zaměřený na jejich životní spokojenost.

3) Srovnat sledované deskriptivní statistiky zvláště pro skupinu dojíždějících příslušníků a příslušníků sloužících v místě svého bydliště z hlediska jejich hodnocení rizikového chování.

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Shrnutí

Z práce je patrné osobní zaujetí autora životní spokojeností příslušníků své profese. Chtěl bych ocenit, že se pustil do zkoumání v doposud málo probádané profesní sféře Vojenské policie. Uvědomuji si, že se jedná o diplomovou práci studenta, který nestuduje psychologii jako hlavní obor. Má tedy oproti studentům psychologie ztížené možnosti pro provedení důsledného kvantitativního výzkumu, jeho statistického vyhodnocení a interpretaci.

Celkové hodnocení:

Proto navzdory mým kritickým připomínkám práci **doporučuji** k obhajobě.

mjr. Mgr. Tomáš Adámek

psycholog HZS Jihočeského kraje a externí přednášející na TF JČU